

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΘΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΣΤΕΡΙΚΗ... ΕΝ ΤΗ ΕΣΤΕΡΙΚΗ...
Εκδόσι... Σελ. 12...
Εκδόσι... Σελ. 14...

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ... Άγορα Κύκκου Άριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (14) ΑΡΙΘ. 22 (652)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῇ 17ῃ Σεπτεμβρίου 1919.

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Εχοντες ήδη υπ' όφιν οί ή-
μετεροι αναγνώσται τηλεγραφικήν
διά του Γ' όσοντι περιλήψιν του
καμίνου της μετά της Βουλγα-
ρίας συνθήκης, καθ' ήν αυτή ά-
ποκλείεται του Αιγαίου λαμβά-
νουσα μόνον διεξόδον έμπορικόν
διά τινος θρακικού λιμένος, και
τά μεσημβρινά όριά της μετατί-
θενται προς βορράν κατά μήκος
της Γ' όδου. Η Αιτική ως και
ή Ανατολική Θράκη τίθενται ό-
πό την συμμαχικήν κατοχήν και
εις τά Ελληνικά στρατεύματα ά-
γίνεται ή κατεχομένη υπό τούτων
ζώνη, ήν άγνοούμεν. Η Θράκη,
κατά την συνθήκην, έκχωρείται ό-
πό της Βουλγαρίας εις τους Συμ-
μάχους, και περί της τύχης αυ-
της οδοίς γίνεται ύπαιγυμός, ενώ
σαφώς δηλοῦται ότι ή Σερβί-
νισσα μετά της οικίας επαρχίας έκ-
χωρείται εις την Γιουγκοσλαβίαν
ήτοι την μεγάλην Σερβίαν, ση-
μειωθέν δ' ότι τή διαμέρισμα
αυτό διεξέδκει ό κ. Βενιζέλος ό-
πό της Ελλάδος, διότι ή Σερβί-
νισσα θά ήτο ή Ελληνική ή
Βουλγαρική, και παραχωρείται εις
τρίτον όστις δ'ν έφαινετο διεκδι-
κων αυτήν.

Ο κ. Βενιζέλος επανειλημμένως
προσεκλήθη παρά τῶν Συμβούλων
των Ηέντε, ίνα έκθέσῃ τά Ελ-
ληνικά δίκαια επί της Θράκης και
αντιπροσέῃ τοίς βουλγαρικοίς
ίσχυρισμοίς, και τοῦτο έδίδον δι
ή Θράκή ήμφοσιβήτετο υπό της
Βουλγαρίας και της Ελλάδος και
έν τῇ θά άπέβαιναν αυτή όρι-
τική κτήσεις της μιας ή της άλλ-
ης. Έντούτοις διά της κοινοποι-
ηθείσης συνθήκης έκχωρείται μόν-
ον προς τους Συμμάχους και
μόλις επιτρέπεται ή διατήρησις
προσωρινής κατοχής ζώνης τινός
έν Θράκη υπό Ελληνικού στρα-
τού.

Κολακευόμεθα να πιστεύωμεν
ότι διά χειρός των Συμμάχων ή
Αιτική ή Αιτική και ή Ανα-
τολική άπό του μυχοῦ του Σά-
ρον μέχρι Μηδείας θά παραδοῇ
εις την Ελλάδα, κατά πάντα δίκαιον
λόγον Ιστορικών, εθνολογικών και
πολιτικών, και ή Αιτική Θράκη
δ'ν παρεδόθη άκόμη εις την Ελ-
λάδα, τοῦτο συμβαίνει, διότι ή τύ-
χη αυτής συνδέεται μετά της τύ-
χης της Ανατολ. Θράκης, ή τις
θά διακανονισθῇ μετά της τύχης
της Τουρκίας.

Τοιαύτη εινε ή αίσυόδοξος άπο-
ψις της Θρακικής υπόθεσεως συμ-
φώνως προς την διάλειψιν βε-
νιζελικήν αίσυόδοξιν, ή τις την ύ-
πόθεσιν της Θράκης έθεώρησε
πάντοτε ως έξοφλισμένην άπο-
λύτως υπό της Ελλάδος και ά-
νεμμένο μόνον ήπλη και χαθα-
ρά πρόσκλησις προς παραλαβήν
ένόπιον της όπίας ό κ. Βενι-
ζέλος ήθελε λαοδοτήσῃ. ήρκει να
εξηγήσῃ αίσυόδοξος όπως ή τε

λική έκβασις της Θρακικής ύπο-
θέσεως άποβῇ αίσυόδοξος υπό
της Ελλάδος.
Πιστεύομεν έντούτοις ότι μετά
τάς επανειλημμένας άπογοιεύσεις,
ό κ. Βενιζέλος θά γένῃται ήλι-
γώτερον αίσυόδοξος και περισσό-
τερον διπλωμάτης μή επιτρέπων
να μεταχειρίζονται αυτών ως ή ά-
λόγη των κόρακα του μύθου.
Υπόκειν άσυνχώως και άλλῃ
άποψις της Θρακικής υπόθεσεως,
ή περί άυτόνομίας ή διεθνοποίη-
σεως αυτής, και φαίνεται αυτή δι-
εινε ύστερογενές έξάμβλωμα της
πολιτικής μεγαλοφυίας του προ-
έδρου Οδύσσιου.

Πρό της άνευδόξου άρνήσεως
των Συμμάχων όπως επιτρέψωιν
εις την Βουλγαρίαν την κατοχήν
της Αιτικής Θράκης μέχρι του
Αιγαίου, ό πρόεδρος Οδύσσιου
και ή όμας των προπαγανδιστών
του Ελληνικού Έταίρειας και του
Ροβερτιέου Αιγίου δ' Κωνσταν-
τινουπόλεϊ συνέλαβον έτερον σχό-
διον προς άποκλεισθῇ της Ελλάδος
άπό της Θράκης, την άυτόνομίαν
ή την διεθνοποίησιν αυτής, και
τοιαύτη φέρεται άπό μητρος περι-
που ή γνώμη του Οδύσσιου και
τοιαύτη έδόθη άπάντησις εις την
Αμερικαν. Αντιπροσωπείαν παρά
τη Συνδιασκεψῇ της ειρήνης υπό
του προέδρου των Ηέντε, Πο-
λιτείου.

Ευθύημα εινε δι ή Βουλγα-
ρία άπεκλεισθῇ του Αιγαίου, και
τοῦτο έδει να γένῃται άμείστος με-
τά την άνακοήν, χωρίς τινος συ-
ζητήσεως και έντούτοις παρτι-
κώδη το ζήτημα έπ' όδο και ή-
μουν μῆνας, άφ' ής οι Βουλγαροι
αντιπροσωποί άφίχοντο εις Πα-
ρισιους. Διά την Ελλάδα το Θρα-
κικόν ζήτημα παραμένει πάντοτε
άλυτον, έξέρχεται δι μάλιστα αυτή
ζημιωμένη άπολέσασα την Ε-
παρχίαν Σερβίνισσης.

Οι φίλοι και Σοφισται Σερ-
βοί μετά του Ελληνικιστάτου Μο-
ναστῆρου προσκινῶνται ήδη και
την Ελληνικήν Σερβίνισσαν, και
ή Ελλάς μέχρι της στιγμῆς ταύ-
της και άδύλον επί πόσον έτι
χρόνον θά διατελῇ έν διαπανθο-
τάτην επιστρατεύσει επί προσδοκί-
ας μόνον και έλπίσιν, ήν ούδεμία
μέχρι τοῦδε έπραγματοποιήθη.
Ο κ. Βενιζέλος επανέρχεται
εις Αθήνας με τας χείρας κενάς
και μετά παθητικού μάλιστα, της
Σερβίνισσης, και ήν μή λαβαί-
νῃ, ήρκει να διακηρύξῃ άπε-
ριφράστως τον μῆγιστον κίνδυνον
των εθνικών άποθῶσεων και συ-
νασπισμὸν τοῦς Πανέλληνας όδη
περί αυτών, άλλα και αυτοῦ.

Η Βουλῇ της 11 Μαΐου 1915,
ζέλος θά λαοδοτήσῃ. ήρκει να
διακηρύξῃ ότι ούδεμίαν θέσιν έχει

ό κ. Βενιζέλος οῦ μόνον έν αυτή
άλλά και έν πάσῃ γωνίᾳ Ελληνι-
κῇ, έφρόσιν δέν ικανοποιούνται τά
έθνικά δίκαια επί Ελληνικιστάτου
χωρῶν.

Τό Ελληνικόν γένος έδον ως
εις άνθρωπος ής έξεγερθῇ και ής
άπαύσησιν παρὰ του κ. Βενιζέλου
την εκπλήρωσιν των εθνικών δι-
καιων, όλη των όποιων έπέβαλεν
εις την Ελλάδα και τον Ελλη-
νισμὸν τοσαύτας δοκιμασίας και
πικροτάτας θυσίας.

Ας μή συναντήσῃ ό κ. Βενι-
ζέλος έν Ελλάδα και έν τῷ Ελ-
ληνισμῷ δὴν και έν βλεμμα
μενέας και έν μεσάσμα φιλικόν.
Πῶσα επιφύλαξις πρέπει να γέ-
νηται προς αυτον παρὰ του Ε-
θνους, ώστε να νοηθῇ παρὰ πάν-
των και ιδίᾳ έκείνων, ήν έξυπη-
ρέτησε μέχρι τοῦδε τῷ συμφέροντι
αυτῷ μεγάλων θυσιῶν του Ελλη-
νισμοῦ, δι θά κηρυχθῇ Πάσσα
ή Θεματοκλής άπό της τοι-
άδος ή τοιάδος έκβάσεως των έκ-
κερμῶν Ελληνικῶν υπόθεσεων.

Έπισχύνεται υπό τας παρούσας
συνθήκας ό κ. Βενιζέλος, όδη έπι-
δομαζόμενος και επικροτούμενος
άλλ' άποδοκιμαζόμενος και άπει-
λούμενος. Η θέσις του κ. Βενι-
ζέλου έν τῷ Ελληνισμῷ έξήρτηται
όλως άπό της αίσυόδοξου επιτυχίας
της πολιτικής αυτου, και έφρόσιν
άποτυγχάνει ή πολιτική του επί
μεγίστην ζημιή και βλάβη των ε-
θνικών ιδεωδων και των μεγί-
στων συμφερόντων του Ελληνι-
σμοῦ, θά έπικρατῇ και αυτοῦ το
έθνικόν άντίθεμα και ή εθνική κα-
τήρα Τουτο άναγνωρίζῃ και ό-
μολογῇ λέγον δι θά ήτο άξιος
λεγοβολισμοῦ ήν το Θρα-
κικόν ζήτημα ήθελεν άποβῇ κατά
της Ελλάδος και παρῶνται
άλλα ζητήματα εθνικά έξέσιν με-
γάλα και ζωτικά διά τον Ελλη-
νισμὸν.

Αυτόνομος Θράκη θά ήτο νέα
αίτια οκανόδωλον, ως έγένετο άλλ-
οτε ή άυτόνομος Ανατολ. Ρω-
νιλία, μεταξὺ των Βαλκανικῶν
Κρατῶν, και θά ήτο άναβίσις
του Ανατολ. ζητήματος υπό άλλ-
ην μορφήν έξέσιν έξίσαν.

Η προσδοκίσις της Θράκης
εις το διεθνές κράτος της Κ' πό-
λεως θά ήτο ελευνική παρερμηνεία
και κατάχρησις του όρχικου σκο-
πού της διεθνοποίησης αυτής
μετά των Προθῶν. Αίν έπρό-
κειτο περί ίδρύσεως νέου Κράτους
έκτεταμένου και περιλαμβανόντος
έκατομμύρια πληθυσμοῦ, άλλ' ή-
πλως προς έξασφάλισιν της χρη-
σιμοποίησης των πορθῶν υπό
πάντων άνεξαρτήτως των εθνῶν
και προς κοινήν διεθνήν περιτρού-
ρησιν της στρατηγικαίτης ταύ-
της θέσεως, μεταξὺ Ασίας και
Εξωρώπης. Φαίνεται όμως δι ή
προσηλυτιστική Ρωνιλία της Βι-
βλικῆς Έταιρείας μετά του Ρο-
βερτιέου Αιγίου άποβάλλουσα τας
βλέψεις αυτης επί την Βουλγαρί-
αν προσπαθεῖ να καταστήσῃ την
Θράκην άλλο νέον στάδιον προ-
ηλυτισμοῦ.

Ομοσότης το Θρακικόν ζή-
τημα, άλυτον έτι και έκκερμῶς,
πρόκειται εἶναι σάδιον όρας.
ως εθνικής διά των Ελληνισμὸν
και θράσεως διπλωματικής διά τον
κ. Βενιζέλου. Ο Ελληνισμός έ-

ως ής συνασπισθῇ κατά του κ.
Βενιζέλου και ής διαδηλώσῃ ό-
μόφωνος και όμόθυρος την άμ-
τάθετον άπόφασιν του όπως επι-
δύσῃ μετά πάσης δυνάμεως και
άντι πάσης θυσίας την ικανοποι-
ήσιν των εθνικών δικαίων του.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Καθ' έν χρόνον εισηγήτο ό "Ελ-
λην ύπουργός, έσα έν τῷ προηγ-
θέντι φύλλῳ εδημοσίευσεν περί
του κλασικού γυμνασίου μετά τῶς
δύο ενδέξους πόλεμους, ένεφορετο
όπο πνεύματος μεταρρυθμιστικοῦ και
διετέλει υπό το κράτος του Βενιζε-
λικοῦ πνεύματος, καθ' ή προς τάς πᾶ-
τρια προσήλυσιν καταγγέλλεται ως
προγονοπληγία, ήτοι δε προς μαλ-
λίσσιμην και έννοει να διακοπῇ πᾶ-
σα σχέση προς το μέγα και ένδεξον
παρελθόν, και άξίσι το μέλλον να
θεμελιωθῇ επί βάσεων νέων, χωρίς να
αναλογίζονται οι ταῦτα δοξάζοντες
επι το το άρχαίου πολιτισμοῦ θε-
μελιωτοῦ ο νεότερος πολιτισμός, διά
βαθμιαίας εξέλιξεως και άναπτύξεως,
πᾶσα δε παραιτέρω πρόσδος θά έπ-
αι ρυθμική και άρμονική εξέλιξις,
θεμελιωμένη πάντοτε επί του άρ-
χαίου κλασικοῦ κόσμου. Πολλᾶς έν
τῷ άπαύτῳ και τῷ άγγυτέρῳ παρελ-
θόντι ήγέρθησαν κραυγαί κατά της
κλασικής παιδεύσεως και προδικί-
σαν πολλόν θόρυβον, άλλα πάντοτε
μετ' έπιστομένην μελέτην υπό σπου-
δαίστεων άνδρῶν, ή κατακαυλαί
έκτειναι κατεσιγάσθησαν και ο προς
των άρχαίων πολιτισμὸν σεβασμός πα-
ρέμεινε άδιάπτωτος.

Και δε επεξηγήσαν έν Γερμανία
και έν Γαλλία ριζικές μεταρρυθμι-
σεις, ήρσαν παρὰ το κλασικόν γυ-
μνάσιον—έν ο διδάσκαται πάντοτε ή
άρχαία Ελληνική και ή Λατινική—
πρακτικές σχολάς, δέν παρέλιπον όμως
εις τας σχολάς ταύτας την λατινικήν,
διότι ή γλώσσα των Εσπερίων εθνῶν
έχουσι διαμορφωθῇ βάσιν έχουσι την
λατινικήν και ο έσπερίος πολιτικός
διατελεῖ έγγύτερος προς τον ρωμαί-
κόν τοιοῦτον.

Δέν ειναι έντούτοις παράδεξον δι
μετά τον παχόσμον πόλεμον άνεβί-
ωσιν ή έφεσις προς την κλασικὴν
παιδευσιν και ο ύπουργός της παι-
δείας έν Γαλλία προσαγορεύων τῶς
σπουδαίαις του καλλεγίου έν Μο-
πελλιέ διεκήρυττεν δι και κατά τον
εικοστόν αἶωνα και κατά πάντας τῶς
αἰώνας θά έχῃ ο πεπολιτισμένος κό-
σμος άνάγκην της σπουδῆς της γλῶ-
σσας ελληνικής και λατινικής ήρω-

χαλας ελληνικής και λατινικής προς μόρφωσιν
και φιλοσοφίας προς μόρφωσιν
και διάπλασιν ψυχῶν και ήγέρων
χαρκτησῶν οι μεγαλοβλαμῆχανοι
δε της Γαλλίας άπευθύνονται προς έ-
κείνους όσοι μετά των ειδικῶν γνώ-
σεων τυχον και μορφώσεως κλασικής,
διότι τοῦς τοιούτους εἶρον πάντοτε
πολύ ύπερέτερος των μη τυχόντων
μορφώσεως κλασικής περί την δια-
χείρισιν και διεύθυνσιν των βιομη-
χανικῶν εργασιῶν και επιχειρήσεων.
Έν τῷ τμήματι αυτῷ των δημῶν
εργων εἶρον δι οι διάφοροι μηχανι-
κοί, όσοι μετέχουν και μορφώσεως
κλασικής άνευέχθησαν πάντοτε ο
πρότεροι των μη τυχόντων τοιαύτης
συναδέλτων αυτών.

Τὸν δευτέρον πόλεμον και την
εμῆστην περί την διεξαγωγήν αυ-
τοῦ άπέδωκαν εις την επικράτειαν
των ελευσικῶν και άγαν πραγμα-
τικῶν ιδεῶν και την βαθμιαίαν άπό

της άνασπισθῇ κατά του κ.
Βενιζέλου και ής διαδηλώσῃ ό-
μόφωνος και όμόθυρος την άμ-
τάθετον άπόφασιν του όπως επι-
δύσῃ μετά πάσης δυνάμεως και
άντι πάσης θυσίας την ικανοποι-
ήσιν των εθνικών δικαίων του.

Ενθ' μεγάλα και ίσχυρά έθνη πολλοῦ
μακρὰν προηγμένα έν τῷ πολιτισμῷ,
κεκτημένα δε ίδίαν φιλοσοφίαν εθνι-
κήν και πάσας τας έπιστήμας θερα-
πεύοντα μετ' άκρου ζήλου, αίσθάνον-
ται την άνάγκην της άνθρωπιστικής
παιδείας, οι Ελληνες ήμεις, άμεις
και έξ άδιαθέτου κληρονόμοι του άρ-
χαίου Ελληνισμοῦ, πολλὰ και μεγά-
λα παθόντες δεινά διά των αἰώνων,
την μεγίστην έχομεν άνάγκην της
κλασικῆς παιδείας και τῶν κοινω-
νικῶν καὶ πολιτικῶν άρτυσῶν άπό
του άνεξαντήτου προγονικοῦ θησαυ-
ροῦ πολιτικῆς έξέλιξεως πνευματικῆς
και ήθικῆς πρὸς νικηφόρον σταδιοδρομίαν
έν τῷ διεθνῇ άγῶνι, έν διεξάγει ή
πεπολιτισμένη άνθρωπότης.

Δέν διατενόμεθα δι πρέπει να
έπισθῶμεν άποκλειστικῶς εις την
κλασικὴν παιδείαν και εις ταύτην
προσέχοντες να παρέδωμεν την συν-
ταλόμενῃν περί ήμῶς πολυμερῇ
πρόδω, πρέπει όμως ή Ελληνική
πυλὴ κατά πάντα τὰ κοινω-
νικά στρώματα αυτης να διαποισθῇ υπό
του ύψηλοῦ και εύγενέος άρχαίου
Ελληνικοῦ πνεύματος, ή νεότερα δε
εθνική φιλοσοφία και γλώσσα να με-
ταλαμβάνωσι και έφορμώσιν άπό της
Ελληνικής άρχαιότητος, δι ή ύψηλόν,
εύγενές και ήρώδες εἶναι δε παγκο-
σμίως παραδεδομένον δι ο άρχαίος
Ελληνικός κόσμος έκτέκτο τὰ αγα-
θὰ ταῦτα έν ύψηλῳ βαθμῷ.

Διά ταῦτα, όπως ο άλλος έσπερίος
κόσμος άπό της κλασικής άρχαιότητος
μετέλαβε των πνευματικῶν και ήθι-
κῶν αγαθῶν αυτης, και τοῦ Γένους
ήμῶν οί διδάσκαται κατά τον δεκα-
τον ζῆσον αἶωνα, δε ήεζατο ή πνευ-
ματικὴ άναζωογόνησις αυτου, εις την
άρχαίαν Ελληνικήν παιδείαν έξήρτη-
σαν τὰ ζωτικά και ζωσγόνα στοιχεῖα
διά το άφωπνίζόμενον γένος, ίνα έν-
τες ήμῶς αἰώνας άναδειχθῇ ικανὸν
νά ήέλρῃ τὰ όπλα κατά της όμο-
τάτης τυραννίας και να άνασῶσῃ τὰ
άρχαία τρώπια κατά τρόπον θαυμα-
στότερον ή τότε.

Μετά την άπελευθέρωσιν μιας μο-
ρας του πολυπαθεστάτου γένους μας
ή περαιτέρω εθνική άναγέννησις θά
συντελεστο δι της θεραπείας των ά-
θανάτων Ελληνικῶν γραμμάτων και
εις της διαδοχικής Ελληνικής γε-
νέας ήρπει το γένος ήμῶν να προβά-
λῃ λαμπρά και θαυμαστά πρό-
τυπα τα ένδοξάτα κατορθώματα και
τοῦς μεγάλους αληθῶς άνδρας της
Ελληνικής άρχαιότητος έν πάσῃ άν-
θρωπίνῃ άρετῇ.

Δέν εινε, άρα, ποσῶς άπορεν δι
και ο ύπερ πάντα ήγέρων και σύγ-
χρονον άνθρωπον έμπορούμενος υπό
άφράτων ένθουσιασμοῦ προς δι Ελ-
ληνικὴν, ο Αουδοβίκος Α' της Βαυα-
ρίας, χαρίζων τον δευτερότοκον υἱόν
του εις την νεογέννητον Ελλάδα ως
βασιλέα, συνάδουσαν αυτόν και διά των
σοφωτέρων και περί τῶ Ελληνικῶν
γράμματα έντερεστῶν άνδρῶν, ίνα
την εθνικήν παιδείαν αυτης έδράσωσιν

επί της άρχαίας Ελληνικής παιδείας,
και προς τοῦτο μετέφερον έν Βαυαρί-
ας το κλασικόν γυμνάσιον παντελῶς
έξηλληνισμένον.
Ο νεώτερος Ελληνισμός εις τὰ
Εκπαιδευτικὰ αυτου όφειλε πολλὰ,
παρ' όλας τας άτελείας αυτών, πρέ-
πει δε τις ν' άγνοῇ την εύεργετικήν
έπίδρασιν αυτών επί το γένος έδον
ίνα καλῶς αυτᾶ. Η ίσχυρά εθνική
παιδεία έν τοῖς Ελληνικοῖς Εκπαι-
δευτικοῖς συνέσφιγγε και ήδράσεως
τοῦς εθνικούς δεσμούς του πολιτικῶς
ζήτημένου Ελληνισμοῦ και διεφύλα-
ξε πάντα τὰ τμήματα αυτου άπό του
έκφυλισμοῦ και του έπηρεασμοῦ πολ-
λῶν και ίσχυρῶν πειρασμῶν. Η
προπαγάνδα της Αμερικανικής Βι-
βλικῆς Έταιρείας μοχθηρίζει και
μνησικακεῖ κατά του Ελληνισμοῦ,
διότι δέν κατόρθωσεν ούδαυτο να ά-
ποσπάσῃ οὐδ' έλάχιστον μέρος αυτου.

Διδάσκαλοι, καθηγηταί, έπιστά-
τοι, νομικοί, φαρμακοποιοί, μηχανικοί κ.ά.
έγένοντο πανταχού άπόστολοι εθνικῶν
διδασκαλῶν την Ελληνικήν φιλο-
γένειαν και φιλοπατρίαν εις πάσαν
γωνίαν Ελληνικήν.
Βεβαίως και τὰ Πανεπιστήμια και
τά γυμνάσια και τὰ δημόσια σχολ-
εἴα χροῦσι βελτιώσεων και μεταρ-
ρυθμίσεων, ής ύπαγορεύουσιν αι
σύγχρονοι πνευματικοί, ήθικοί και
έθνικοί άνάγκαι, οὔδεποτε όμως
πρέπει ν' άποβῶσιν πάντα ταῦτα τον
άκρατον Ελληνικόν χαρακτήρα
αυτών, οὔδεποτε πρέπει να παύσῃ
ή Ελληνική άρχαιότης έμπνεύσασα
ταῦτα και ζωογονήσασα τοῦς τροφι-
μοῦς έν αυτοῖς διά του άθανάτου
πνεύματος και του άσυλήπτου κάλ-
λου αυτης.

Έάν το γυμνάσιον δέν εκπληροῖ
σήμερον, άτυχῶς, τον μέγαν προσω-
σμόν του, δέν πταίει διλ τοῦτο ή
κλασική έν αυτῷ παιδεία, άλλ' ή
σως ή έλαττωματική άργάνωσις, ή
σως και ή άπάθεια ένίοτε και άδι-
αφορία των λειτουργούντων έν αυτῷ.
Περί τούτων θά διαλάβωμεν προ-
σεχῶς.

Επὶ της άρχαίας Ελληνικής παιδείας,
και προς τοῦτο μετέφερον έν Βαυαρί-
ας το κλασικόν γυμνάσιον παντελῶς
έξηλληνισμένον.

Ο νεώτερος Ελληνισμός εις τὰ
Εκπαιδευτικὰ αυτου όφειλε πολλὰ,
παρ' όλας τας άτελείας αυτών, πρέ-
πει δε τις ν' άγνοῇ την εύεργετικήν
έπίδρασιν αυτών επί το γένος έδον
ίνα καλῶς αυτᾶ. Η ίσχυρά εθνική
παιδεία έν τοῖς Ελληνικοῖς Εκπαι-
δευτικοῖς συνέσφιγγε και ήδράσεως
τοῦς εθνικούς δεσμούς του πολιτικῶς
ζήτημένου Ελληνισμοῦ και διεφύλα-
ξε πάντα τὰ τμήματα αυτου άπό του
έκφυλισμοῦ και του έπηρεασμοῦ πολ-
λῶν και ίσχυρῶν πειρασμῶν. Η
προπαγάνδα της Αμερικανικής Βι-
βλικῆς Έταιρείας μοχθηρίζει και
μνησικακεῖ κατά του Ελληνισμοῦ,
διότι δέν κατόρθωσεν ούδαυτο να ά-
ποσπάσῃ οὐδ' έλάχιστον μέρος αυτου.

Διδάσκαλοι, καθηγηταί, έπιστά-
τοι, νομικοί, φαρμακοποιοί, μηχανικοί κ.ά.
έγένοντο πανταχού άπόστολοι εθνικῶν
διδασκαλῶν την Ελληνικήν φιλο-
γένειαν και φιλοπατρίαν εις πάσαν
γωνίαν Ελληνικήν.

Βεβαίως και τὰ Πανεπιστήμια και
τά γυμνάσια και τὰ δημόσια σχολ-
εἴα χροῦσι βελτιώσεων και μεταρ-
ρυθμίσεων, ής ύπαγορεύουσιν αι
σύγχρονοι πνευματικοί, ήθικοί και
έθνικοί άνάγκαι, οὔδεποτε όμως
πρέπει ν' άποβῶσιν πάντα ταῦτα τον
άκρατον Ελληνικόν χαρακτήρα
αυτών, οὔδεποτε πρέπει να παύσῃ
ή Ελληνική άρχαιότης έμπνεύσασα
ταῦτα και ζωογονήσασα τοῦς τροφι-
μοῦς έν αυτοῖς διά του άθανάτου
πνεύματος και του άσυλήπτου κάλ-
λου αυτης.

Έάν το γυμνάσιον δέν εκπληροῖ
σήμερον, άτυχῶς, τον μέγαν προσω-
σμόν του, δέν πταίει διλ τοῦτο ή
κλασική έν αυτῷ παιδεία, άλλ' ή
σως ή έλαττωματική άργάνωσις, ή
σως και ή άπάθεια ένίοτε και άδι-
αφορία των λειτουργούντων έν αυτῷ.
Περί τούτων θά διαλάβωμεν προ-
σεχῶς.

Τα Ηεν Των Βαίρων Μας

ΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Νυμφεύονται σήμερον σχεδόν όπως
χορεύοντι.

Έγένετο σύστασις προς άλλήλους.
Μόλις άντεχειρίσθησαν. Συνωμίλη-
σαν όλίγον. Γρήγορα τρέχουσιν εις το
δημαρχεῖον, εις την Έκκλησίαν. Αντι-
παντός τιμήματος, πρέπει να ένωθῶ-
σιν.

Η σφοδρά αυτή σπουδή προς γά-
μον προκαλεῖ πολλά έπεισόδια. Άνε-
γραψαν πολλούς μοναδικούς γάμους
έν πόλεμῳ. Τί να είπωμεν όμως περί
των γάμων της άνακοήσεως, και των
της ειρήνης. Είδομεν άρχινσοκόμους
να συζητῶσι μετά διασημῶν στρα-
τηγῶν άλλας νοσοκόμας πολὺ άνω-
τέρας και άπό άρχαίων οίκογενειῶν να
ένωθῶσι μετά νέων όλων τραυματιῶν,
όροι εις άειωματικῶς προαχθέντων
και έν τῷ άστικῷ βίῳ, ίσπλυν γεωρ-
γῶν. Βλέπομεν σήμερον νεόνους εἴ-
κοσι πέντε έως τριάκοντα ετών να ή-
πιδιώκουν χαρίνια 15 ετών και να μη
τοῦς άφίνουν εἰμῇ άφου ένωθῶσι νο-
μίμως.

Οῦτως άπευσιμένως γινόμενος ο
γάμος, φυσικῶς χάνει πολὺ και όλί-
γον της έπιστημότητος του. Τῶς γονεῖς
δέν τοῦς συμβουλεύονται ποσῶς και
σχεδόν δέν εμφανίζονται οὔτοι οὔδα-
μοῦ.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΣ

Δεν ανακινούμεν το πολυθρύλητον και θορυβώδες άλλοτε γενόμενον ζήτημα επί της αποκατάστασης της Έλλα-νοδικού επιρροίας των Η. Παγκύπριων επί της διαταχθείσας υπό αυ-τής επανάληψιν του αγωνίσματος της σκυταλοδρομίας να διεξαχθώμεν νέαν Φελλαν και νέας έριδας, άλλ' ένα αποκαταστήσωμεν το δικαίον κατά την άρραστον τού « Συνδέσμου Έλληνοκυπρίων Αθλητικών και γυμναστικών Σωματείων ».

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΣ

«Είς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἐλαβον μέρος τρεῖς ὁμάδες καὶ συνέκλεισε ἡ ἀποδοχὴ τούτων ἐξ ἑξ ἄλλων, ἡ δὲ ὁρισθεὶσα ἀπόστασις ἦτο 1400 μέ-τρων.

Ἐκ τῶν 25 δρομέων ἐκάστης ὁ- μέδος οὐ μὲν δύο πρώτοι δὲ ἐπα- ρχον 100 μέτρα, οἱ δύο ῥυτέρωτοι 200 μ. καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ἀνὰ 400 μέτρα. Αἱ δὲ διαγωνισθεῖσαι ὁμάδες ἦσαν ἡ πρώτη τὸν Γ.μ.ν. Συλλόγου «Παγκύπριον» Λευκωσίας, ἡ δευτέρα τοῦ Γ. Συλλόγου «Ζήνων» Λάρνακος καὶ ἡ τρίτη τὸν Γ. Συλλόγου «Ὀλύμ- πιον» Λεμεσσοῦ.

Ἡ ἀρεσις ἐβδόμη καὶ οἱ δρομεῖς ἐξεκίνησαν. Προηγούμενοι αἱ δύο ὁ- μάδες «Παγκύπριον» καὶ «Ὀλύμπιον» καὶ εἰς αὐτὸς ἡ ὁμάς «Ζήνωνος». Τὴν σιγὴν ἔκρινεν ὁ 9ῃ ἔτρεχον οἱ δρομεῖς τῶν πρώτων 200 μ. εἰς μίαν καμπὴν τοῦ στίβου ἐπληρώθη δι- σγκονισμὸς μεταξὺ τῶν δρομέων «Παγκύπριον» καὶ «Ὀλύμπιον», ἐ- καύοντες ἡ ἀκούσιος ἀόληλον, ἐξ αὐ- τῆς πηλὴς ἡ πτώσις ἀμφοτέρων τῶν δρο- μέων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀνηγέρ- θησαν καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν δρό- μων των. Κατὰ τὴν σιγὴν ὅμως κατ' 9ῃ ἔτρεχον οἱ δρομεῖς τῶν δευ- τέρων 200 μ. εἰς γυμναστήριον τοῦ Γ.μ.ν. Συλλόγου «Ὀλύμπιον» παρατυχὼν ἐν τῷ στίβῳ ἐξώθησαν εἰς ἐκκίνη- σιν τοὺς πρώτους δρομεῖς τῶν 400 μ. ἀνευ σκυτάλης τῶν ὁμάδων «Παγ- κυπρίων» καὶ «Ὀλύμπιον», πρὶν κα- ταφθάσκειν οἱ δρομεῖς τῶν δευτέρων διακοσίων διὰ τὰς παραδόσεις τῆς σκυτάλης, καὶ διανοήσαντες μίαν ἀπόστασιν 60 μ. περίπου, ὅπου τοὺς ἀντιλαμπανόμεθα καὶ τοὺς ἐπαναφέ- ρομεν εἰς τὴν θέσιν των ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ καταρθάνον οἱ δρομεῖς τῶν δευτέρων 200 μ. καὶ τοὺς παρα- δίδουν τὴν σκυτλήν. Τέλος πάντων τὸ ἀγώνισμα ἐτετέλεσθη μὲν νικητρι- ᾶν τὴν ὁμάδα «Ζήνων» καὶ δευ- τέραν τὴν ὁμάδα «Ὀλύμπιον». Ση- μειωτέον ὅμως εἰτι ἐνεκα τοῦ ἀκα- ταλλήλου τῆς ὁδοῦ, διότι ἦτο τὸ τελευταῖον ἀγώνισμα τῆς ἡμέρας, συνέβησαν καὶ ἀντεπερὶστα ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ ἀταξία καὶ ἡ σύγχυσις, ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγωνίσματος ἴτε πρωτοφανής. Ἡ γέφυρα ἀμέσως εἰς ἀνταρτίας: ἡ πρώτη ἐκ μέρους τῶν «Ὀλύμπιον» εἰς ὁ δρομεῖς τῶν «Παγκύπριον» διηγκύνοντες τὴν ἱστίαν τῆς, ἡ δὲ δευ- τέρᾳ δὲ μέρους τῶν Παγκύπριων διὰ τὸ γεγονέναι εἰς ὁ γυμναστήριον τῶν «Ὀλύμπιον» ἐξώθησαν εἰς ὁδόν τοὺς δρομεῖς τῶν πρώτων 400 μ. τῶν ὁμάδων «Παγκύπριον» καὶ «Ὀλύμ- πιον» καὶ συνεπὲς κατέστησαν αὐ- τοὺς ἀνικάνους ἐκ τῆς κοπώσεως νὰ τρέξουν τὸν δρόμον των ἐν πλήρει δυνάμει. Ἀνέλαρε τὴν ἴσιν τοῦ ζή- νηματος ἡ ἐλλανδικὴ καὶ μετὰ δύο συνεδριάσεις υπερβλήθησαν πρὸς ψή- σιν τρεῖς προτάσεις αἱ ἑξῆς:

Ἡ πρώτη ὑπὲρ τῆς κατακυρώσεως τοῦ ἀγωνίσματος εἰς τὴν ὁμάδα «Ζή- νωνος» τὴν καταφθάσαντων πρώτων, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως καὶ ἀπαναλήψεως, καὶ ἡ τρίτη ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς τῆς διαφοράς εἰς τὴν Συνέδριον.

Ἡ δεύτερη κατὰ πλειοψηφίαν ἡ δευτέρα καὶ διετάχθη ἡ ἐπανάλη- ψις. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ὅμως ταύτης ἐ Γ.μ.ν. Συλλόγου Λάρνακος «Ζήνων» δυσχερестήθη καὶ ἀπεχώρησε τῶν ἀ- γώνων ὡς ἡδυνήμενος.

Ἡ κρίσις καὶ ἀποφασίς
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Οἱ Συνεδριεῖς ἔσχον τὴν καλωσύνην νὰ μελετήσῃ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην καὶ ἐκδόσῃ τὴν παρὰ πένδας ἀπερραίν:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ - ΑΙΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ
ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ἀθήναι 25 Ἰουνίου 1919

Πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Γ.μ.ν.
Συλλόγου «Παγκύπριον»

Εἰς Λευκωσίαν.

Ἐξ ὁδοῦ πρὸς τὸν
Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Ἐγγενόμενα τελεῖται κατόπιν τοῦ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐν τῇ τελευταίᾳ φύλλῳ τῶν λο- νδινέων «Times» ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἐ- τῆς ἀγνώστα ἐκ μακρὰς συνεντεύ- ξεως τοῦ ἀρχιστρατήγου κ. Παρα- σκευοπούλου:

Ἡ συμβολὴ τοῦ στρατοῦ μας.

«Ἡ συμβολὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἐθνι- κοῦ στρατοῦ ἴτε ἀνεκτίμητος, ὡς θέλω ἐκθέσει εὐθὺς ἀμέσως. Ἡδὺν δὲ δύναμαι νὰ στηρίξωμαι εἰς τὰς ἐπι- σήμους ἐκθέσεις καὶ διαταγὰς τῶν ἀρχιστρατηγῶν Φρανσὺ Ντεσπεράι καὶ Μίλαν, καὶ αὐτοὺς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ στρατηγὸν Νόιτς, ἀνομιλοῦντος τοῦτο ἐν τηλεγρα- φηματί τοῦ πρὸς με.

Ἐξέτασμεν τὰς δυνάμεις τῶν ἀν- ταγόντων τῶν ἐπαρκοσίων πρὸ τῆς εἰς τὸ μέτωπον μεταβάσεως τοῦ ἐλ- ληνικοῦ στρατοῦ. Αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις ἦσαν ἀνώτεροι. Διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχον ἐπὶ πλέον δύο ρωσικὰς ταξιαρχίας διαλυθεῖσας κατόπιν ἐνεκα τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἐπα- ναστάσεως, καὶ δέκα χιλιάδας μα- χητὰς «Αγγλῶν» (τουρκικά) εἴτινες λόγῳ τῆς μακροχρόνου ἐνταύθα πα- ραμονῆς των, ἀπεστάλησαν εἰς «Αγ- γλίαν». Ἐξ ἄλλου ὁ ἐχθρικός στρα- τὸς ἦτο ἐλαττωμένος, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀπηχολεῖτο ἐν Ρωμανίᾳ.

Πρὸς ἐνίσχυσιν δὲ τοῦ ἐδῶ μετώ- που ἀπεστάλησαν μεραρχία τουρκι- κὴ καὶ ἐλάχιστα τμήματα γερμανο- αυστριακῶν στρατευμάτων, ἵδια ἐξι- στωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, δὲ τὰ εἰδικὰ ὅπλα. Καίτοι οἱ Σύμμαχοι ὑ- περείχον κατὰ τὰς δυνάμεις, δὲν ἀ- νελθόντων τὴν ἐπίθεσιν. Διὰ τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι συμμετοχῆς τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας δύο με- ραρχίων Γουγκουλαίων, ὁ συμμαχι- κὸς στρατὸς σημαντικῶς ἐνισχύθη, ἀλλὰ καὶ ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς διὰ τῆς μεταφορᾶς ἐλοκλήρου σχεδὸν τοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ ρωμουνικοῦ μετώ- που, ἐξημερύνει τὴν διαφορὰν ταύ- την.

Περὶ τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ συ- νέκτειτο ἐκ 300 καὶ πλέον ταγμάτων δὲ ἐχθρικός ἐξ ἱσχυρῶν περίπου ταγμάτων. Ἐκ τούτων ἐμφανίζονται εἰς αἱ ἀνταπλοὶ δυνάμεις. ἦσαν ἱσάφα- τοι.

Ἐν τούτοις ἡ παρούσα τοῦ «Ελληνι- κοῦ στρατοῦ» ἦτο ἐκείνη ἡ ἐνέπνευ- σεν εἰς τὸν ἀρχιστρατήγον τὴν πε- ποίθησιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν. Ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέ- σεως, τὴν νύκτα τῆς 25-26 Ἀπριλίου τὸ σὺμα στρατὸς προήγαγε τὴν γραμμὴν αὐτὴν εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Σερβῶν, ἐπὶ μετώπῳ τεσσαράκοντα χιλιομέτρων καὶ βάρους 3-5 χιλι- ομέτρων. Ἡ κίνησις αὕτη ἐθεωρεῖτο ὡς πάντων δυσκολός, διότι οἱ ἀπέναν- τι ἐχθρὸς καὶ πολυαριθμότερος ἦτο καὶ διέθετο πυροβολικὴν διπλοσύναν, ἵδια δὲ βαρὺ πυροβολικὸν ὅπου κατὰ πᾶν ἴσον πολὺ ὑπερέτερον ὡς ταχυ- βόλον. Ἐπὶ πλέον ἡ ἐχθρὸς τῶν Βουλγάρων ἦτο ἱσχυροτάτη. Μετ' ὅ- λων ταύτας τὰς δυσκολίας, ἡ κίνησις ἐπέτυχε τελείως ἐνέβαλε δὲ τὴν πε- ποίθησιν εἰς τὸν ἐχθρὸν εἰς ἡ κυρία ἐπίθεσις ἐκλάβῃ χώραν εἰς τὴν το- μὴν τοῦ Σερβικῶν. Συντέλεσεν ὅμως εἰς τούτω καὶ ἡ ἀδελφότης κατ' ἐ- κάστην ἐνδύχου τοῦ ἐχθροῦ δὲ μικρὴν ἐπιχειρήσεως, ὥστε ὁ ἐχθρὸς νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ὑ- γχυομένων του.

Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ πεποίθησις τοῦ ἐχθροῦ εἰς ἐν τῷ Σερβικῷ δὲ λάβῃ χώραν ἡ κυρία ἐπίθεσις, ὥστε καίτοι ἡ ἐπίθεσις ἔρχετο τὴν 2αν Σεπτεμ- βρίου καὶ ἡ ταξίαρχος τὸ πλῆγμα εἰς τὴν περιφέρειαν Μογλενών-Μοριχό- βου, ἐν τούτοις μετὰ τὴν χρονολογί- αν ταύτην, οἱ Βούλγαροι μετέβησαν εἰς νῆα γερμανικὰ τάγματα εἰς τὴν τομέα τοῦ Σερβικῶν. Πᾶς ἀμερόλη- πτος κριτὴς δὲ θεολογικῶς ἐπέσον μεγάλην ὑπέρβην ἡ συμβολὴ μὲς εἰς τὴν τομέα τούτων. Διότι τὸ πρῶτον σὺμα στρατοῦ, διαθέτον 27 τάγματα πεζικοῦ, 97 πυροβόλα, ἐξ ὧν 18 δ. ρεζακτικά, 24 πεζικὰ τῶν 75 χιλιομέτρων, καὶ 24 βαρέα, ἐξ ὧν τὰ 12 τῶν 155 χιλιοστέμων, καὶ ἐν μέγα ἀγγλίων εἰς τὸ χωρίον «Ὀρλιακο» (ἵππων τὸ βαρὺ πυροβολικὸν ἦτο βολὴς ἐπιτακτικῆς) ἡδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ 55 βουλ- γικὰ τάγματα, μετὰ 255 πυροβόλων ἐξ ὧν τὰ πλέον τῶν ἡμῶν βαρέα ταχυβόλα. Αὕτη εἶναι ἡ ἐπὶ ἀφ- ἡρσίας τῆς ἀδελφότητος καὶ μετὰ εἰς ἀνὴν τῆς συνδρομῆς αὐτῆς ἐπιθε- σις ἐν δὲ ἔργον.

Ἡ ἐξελικτικὴν μέτωπον.

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

Ἡ σημερινὴ τοῦ βαλκανικοῦ μετώ- που ἦτο ὁφθεῖς σπουδαίστες. Μετὰ

τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ἀγῶνι καὶ τῆς Βουλγαρίας, τοῦτο καθίστατο ἐν τῶν κυριωτάτων ἀποσκευῶν, οἱ ἐν τῷ ἐθ- νικῷ μετώπῳ ἱδνόμενοι, ὅπως πολλὰ ἀποχολογήματα, δὲν ἡδυνάσαν νὰ πε- σθῶσι περὶ τούτου. Παρὰ τὰς ἐπα- νειλημμένας ὑποδείξεις τοῦ κ. Βενι- ζέλου, τὴν 26ῃ ἡμῶς δημοσιεύσιν ἀρ- θρον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν Ἑσσε- λονίᾳ, εἰς ὧν ὑπεδείκνυν τὴν κυ- ρίαν σημασίαν τοῦ μετώπου τούτου, τὸ βαλκανικὸν ἐξηκολούθει νὰ θεω- ρηταὶ δευτερευούσης σημασίας μετώ- που. Ἡκοσάντο αἱ γνώμαι ἀνευθύ- νων κριτικῶν, ὡς ἡ τοῦ συνταγμα- τάρχου Ρένγκιν, καὶ ἡ δὲ ἑστὸς νὰ παρὲλθῃ ἡ ἀρετὴς ἡ ἀντι- ληφθεῖσι τὴν μεγάλην σημασίαν του.

Μέγας ἔκπαινος ἐφαιέται εἰς τοὺς δύο ἱκανωτάτους ἀρχιστρατηγούς, Γουγι- μά καὶ Φρανσὺ Ντεσπεράι, οἵτινες διὰ τὴν ἐπανεληγμένον ὑποδείξαν των τοῦ μὲν πρώτου ἐν τῇ δόσει, τοῦ δὲ δευτέρου ἐντέθεν, καθάρθσαν νὰ τοὺς πελώσι. Ἡ ὑπερόχους ἐν τῷ μετώπῳ τούτῳ δὲ κατέφερε καίτοι πλῆγμα κατὰ τῆς Γερμανίας. Χωρὶς νὰ ὑποδείξῃ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα, ἀρκουμὶ νὰ εἴπω εἰτι ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας Βερολίνου μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲ ἐστέρει τὴν Γερμανίαν τῶν ἀναγκασιούσων αὐτῇ πρώτων ὁδῶν διὰ τὴν πολεμικὴν τὴν βιομηχανίαν. Ἀλλὰ μήπως ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος δὲ ἡδυνάσαν νὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ τῆς στερεώσεως τῆς βάσεως τῶν ὑποβρυ- χίων; Ἀσφαλὲς ὁ πόλεμος ἐκ τούτου δὲ ἀσυντομίστου.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶν τῆς ἑλγόνος τὴν μία σθεναρὰ ἐπιθέ- σιν καὶ διασπάσει τοῦ ἐχθρικοῦ με- τώπου εἰς ἐν μέρος, δὲ ἐπέφερεν ὁ- χι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν του. Ἐχαρα- κτηριστικὴν ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς εἶπε τί δὲ ἀσέπτοντο περὶ τοῦ «Ελ- ληνος στρατηγῶν. Τὰ μετέπειτα γι- γονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἡδυνῇ ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἐν εἶχον πληρό- στατον δικαίον νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀ- νωτέρω.

Ἡ ἀγῶνα τῆς σημασίας τοῦ βαλ- κανικοῦ μετώπου συνεπέρασε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώτους τῆς Ἀγατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμαχῶν στρατηγῶ

